

Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14.07.1964, sp. zn. Co 307/64, ECLI:CZ:KSHK:1964:CO.307.1964.1

Číslo: 51/1964

Právní věta: K výkladu § 68 odst. 1 písm. a) zákona o rodině č. 94/1963 Sb.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 14.07.1964

Spisová značka: Co 307/64

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Osvojení

Předpisy: 94/1963 Sb. § 68

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 51/1964 sb. rozh.

K výkladu § 68 odst. 1 písm. a) zákona o rodině č. 94/1963 Sb.

(Rozhodnutí krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. července 1964, [Co 307/64.](#))

Okresní soud v Hradci Králové vyslovil nezrušitelné osvojení nezletilého K. P.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně provedl ve věci zevrubné šetření a jeho výsledky právem zhodnotil tak, že navrhované osvojení je nezletilému ku prospěchu. V tomto směru nenastala ani v odvolacím řízení změna. K podstatné změně došlo však v to, že otec odvolal souhlas k osvojení. Odvolací soud se musel proto zabývat otázkou, zda je možno osvojení povolit i bez jeho přivolení.

K osvojení je třeba přivolení zákonného zástupce osvojovaného dítěte. Pokud jsou zákonnými zástupci osvojovaného dítěte jeho rodiče, není jejich přivolení třeba ve dvou případech uvedených v § 68 odst. 1 zák. o rod. V konkrétní věci jde o to, zda byla splněna podmínka § 68 odst. 1 písm. a) zák. o rod., totiž zda otec neprojevil nejméně po dobu jednoho roku o dítě opravdový zájem, který by jako rodič projevit měl. Po přezkoumání celého obsahu opatrovnického spisu dospěl odvolací soud k

závěru, že otec neprojevoval o dítě takový zájem, který by jako rodič projevit měl, a že je možno povolit osvojení i proti jeho vůli, na základě přivolení opatrovníka.

Rodiče nezletilého K. P. zrušili v r. 1955 společnou domácnost a později se rozvedli. Ihned po rozchodu přestal otec na nezletilého platit, takže bylo třeba výživné vymáhat. Otec se výkonu rozhodnutí vyhýbal, měnil zaměstnání, měl špatnou pracovní morálku a posléze byl uznán vinným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 210 odst. 2 tr. zákona z r. 1950 a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku nepodmíněně. Ani po skončení výkonu trestu se však jeho pracovní morálka nezměnila a nedoplatek výživného dosahu v současné době částku přes 11 000 Kčs. O nezletilého neprojevoval ani jinak zájem, nenavštěvoval ho a již v r. 1958 napsal matce dopis, v němž uvedl, že by se nezletilého vzdal, kdyby na něho nemusel platit výživné. Stejný postoj pak zaujal i v tomto řízení, v němž zpočátku své přivolení k osvojení vázal na podmínku, že nebude muset zaplatit dlužné výživné. Později toto stanovisko změnil a s osvojením souhlasil bez připojení podmínek; v odvolání opět tvrdí, že by dal přivolení, kdyby mu byl prominut nedoplatek výživného. Jak sám uvedl, viděl nezletilého naposled v r. 1957 a poslední pokus o setkání s ním učinil v r. 1960. Od té doby mu ani nenapsal. Nezletilý ho nezná.

Za tohoto stavu věci je podmínka povolení osvojení i bez otcova přivolení splněna. Po několik let neprojevuje otec prakticky žádný zájem udržovat s nezletilým styk, po řadu let na něho řádně neplatí a má-li se jako rodič vyslovit k navrhovanému osvojení, nesleduje zájem dítěte, nýbrž váže svoje přivolení na prominutí dlužného výživného. Neprojevuje tedy o dítě ani zdaleka opravdový zájem, který by měl jako rodič projevit a nic proto nebrání, aby osvojení nezletilého bylo povoleno i bez jeho přivolení. Ostatní zákonné předpoklady jsou splněny. Navrhovatel je řádným občanem, má dobrou pověst, velmi dobrou pracovní morálku, kladný poměr k našemu společenskému zřízení, a velmi dobrý poměr k nezletilému, o něhož se stará jako opravdový otec. Nezletilý bude i nadále žít v dosavadním prostředí; dosavadní faktický vztah dostane žádoucí právní formu (§ 63 zák. o rod.). Jak plyne z předložených lékařských potvrzení, nepřičí se účelu osvojení ani zdravotní stav nezletilého ani navrhovatele (§ 70 zák. o rod.). Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.